

La cultura municipal: una política sense competència clara però amb responsabilitat plena

Published by [Interacció](#) [1] on 07/11/2016 - 14:41 | Last modification: 15/04/2026 - 14:40

Com es governa allò que no és estrictament obligatori? El text sobre els aspectes econòmics de la gestió cultural posa el dit a la nafra d'una contradicció estructural: els municipis són els principals sostenidors de la cultura, però ho fan des d'un marc competencial feble i amb recursos limitats. Aquesta tensió no és tècnica. És política.

L'estudi sobre aspectes econòmics de la gestió cultural parteix d'un element clau: la cultura no és un servei obligatori per als municipis, més enllà de casos com la biblioteca. Això situa la intervenció cultural en un terreny ambigu, on els ajuntaments actuen per responsabilitat política més que per mandat legal. El resultat és conegut: assumeixen serveis i activitats sense tenir garantit el finançament necessari.

El marc normatiu, especialment després de la reforma introduïda per la Llei de racionalització i sostenibilitat de l'administració local (LRSAL), reforça aquesta situació. La llei busca evitar duplicitats i garantir l'estabilitat pressupostària, vinculant les competències a la capacitat financera. En aquest context, la cultura queda en una posició fràgil: forma part de les competències possibles, però no protegides.

Aquesta feblesa competencial té conseqüències directes en la gestió. Els municipis depenen en gran mesura de recursos propis i de subvencions per sostenir les polítiques culturals. Les subvencions, però, no són estructurals i sovint condicionen l'acció. Al mateix temps, els instruments propis de finançament, impostos, taxes, i preus públics tenen marges limitats i sovint tensionats per criteris socials i d'accessibilitat.

El pressupost apareix així com l'espai real de decisió. No només com a eina tècnica, sinó com a expressió directa de la política cultural. Tal com assenyala el document, analitzar un pressupost és entendre quines prioritats té un govern, quins sectors reforça i quins deixa en segon pla. En l'àmbit local, aquesta capacitat està fortament condicionada per inèrcies i compromisos previs, que poden ocupar fins a un 80% del pressupost.

En paral·lel, el text posa èmfasi en els mecanismes de gestió: contractació, subvencions i execució pressupostària. Lluny de ser qüestions tècniques, aquests instruments defineixen com es desplega la política cultural, amb quins actors i amb quins marges de flexibilitat. Aquí apareix una altra tensió: la necessitat de garantir control i eficiència sense bloquejar la capacitat d'acció.

El valor del document rau en fer visible aquesta arquitectura sovint invisible. La política cultural local no es juga només en els programes o els equipaments. Es juga en les condicions materials que la fan possible. I aquí la pregunta és directa: fins a quin punt es pot sostenir una política cultural ambiciosa quan el marc competencial és feble i el finançament incert?

L'autor, Rafael Herrero, col·labora habitualment amb el CERC i és membre d'Interacció, és lletrat dels serveis jurídics de l'ajuntament de Barcelona. També va ser interventor de l'Institut Municipal de Cultura de Barcelona.

[Aspectes econòmics de la gestió cultural: competències, pressupost, contractació i subvencions](#) [2]

Categories: Informe

Categories: Informes i documents

Tags: governança cultural

Tags: finançament de la cultura

Tags: gestió cultural

Tags: planificació cultural

- [3]

Source URL: <https://interaccio.diba.cat/en/2016/cultural-competencies-pessupost>

Links:

[1] <https://interaccio.diba.cat/en/members/interaccio>

[2] <https://interaccio.diba.cat/sites/interaccio.diba.cat/files/e160105.pdf>

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/6789>